

Република Србија
ОСНОВНИ СУД У НОВОМ САДУ

Посл. бр. П1-1180/2014

Дана 26.08.2016. године

НОВИ САД

У ИМЕ НАРОДА

Основни суд у Новом Саду, по судији Татјани Кушлић Прдић, у правној ствари тужиље **Проф. др. Симић Јелене** из Београда, ул. Павла Поповића бр.18, коју заступа Др Енике Вег, адвокат у Новом Саду, против туженог „**Висока пословна школа струковних студија Нови Сад**“ из Новог Сада, ул. Владимира Перића-Валтера бр. 4, која је следбеник Више пословне школе у Новом Саду, кога заступа Слободан Бељански, адвокат у Новом Саду, ради поништаја решења, након одржане усмене, главне, јавне расправе закључене дана 26.08.2016. године, у присуству тужиље и пуномоћника туженог, донео је следећу,

ПРЕСУДУ

Тужбени захтев тужиље се усваја у целости.

ПОНИШТАВА СЕ као незаконито Решење о отказу уговора о раду број 1-330 од 12.05.2014. године, тужене Високе пословне школе струковних студија у Новом Саду, те се обавезује тужени да тужиљу Проф. др. Симић Јелени из Београда, врати на рад са пуним радним временом на неодређено време у складу са њеним академским звањем-професор струковних студија за наставни предмет „Техника међународног пословања и друге дисциплине сагласно са важећим Наставним планом и програмом акредитованим код тужене као и да упише у радну књижицу тужиље радни стаж почев од дана престанка радног односа до дана ступања на рад и да тужиљу пријави на обавезно социјално осигурање од дана престанка радног односа до дана враћања на рад, те да тужиљи накнади трошкове овог поступка у износу од 159.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења до дана исплате, све горе наведено у року од 8 дана под претњом принудног извршења.

Образложење

Дана 09.07.2014. године тужиља је поднела овом суду тужбу против туженог ради поништаја Решења о отказу уговора о раду. У тужби је наведено да је тужиља била у радном односу код тужене почев од 27.12.2006. године када је закључила уговор о раду са правним претходником тужене, Вишом пословном школом у Новом Саду, посл. бр. П. 1-1238 од дана 27.12.2006. године, којим је утврђено да ће именована обављати послове стручног сарадника описане Општим актом послодавца на одређено

време до 30 дана и то почев од 28.12.2006. године. На наведени Уговор о раду тужила и тужена су закључили више анекса уговора „ по основу којих је тужила засновала радни однос на неодређено време и истој је утврђен коефицијент за обрачун зараде почев од 01.11.2007. године. Даље наводи да се Одлуком наставног већа Високе пословне школе струковних студија у Новом Саду бр. 1-884-3/3 од 04.10.2007. године тужила бира у звање и на радно место професора струковних студија за наставни предмет „ Технике међународног пословања“ почев од 04.10.2007. године. Дана 22.04.2014. године тужили је уручено Упозорење о постојању разлога за престанак радног односа и отказ Уговор о уређивању права, обавеза и одговорности бр.1-282 од 22.04.2014. године, којим се на основу члана 180 Закона о раду тужила упозорава о постојању разлога за престанак радног односа и отказ Уговора о уређивању права, обавеза и одговорности који је иста закључила са Вишом пословном школом чији је правни следбеник Висока пословна школа струковних студија Нови Сад, посл.бр. 1-1238 од 27.12.2006. године, из разлога што по евиденцији коју врши портирска служба, иста није била у просторијама школе у периоду од 29.01.2014. године до 05.02.2014. године, четири дана; у периоду од 05.02.2014. године до 12.02.2014. године, четири радна дана; у периоду од 12.02.2014. године до 18.02.2014. године, два радна дана; у периоду од 26.02.2014. године до 03.03.2014. године два радна дана ; у периоду од 05.03.2014. године до 11.03.2014. године, три радна дана; у периоду од 12.03.2014. године до 17.03.2014. године, два радна дана; у периоду од 21.03.2014. године до 26.03.2014. године, два радна дана; у периоду од 21.03.2014. године до 26.03.2014. године два радна дана,; у периоду од 27.03.2014. године до 02.04.2014. године два радна дана; у периоду од 03.04.2014. године па до 09.04.2014. године, три дана и у периоду од 11.04.2014. године до 16.04.2014. године два радна дана, те је на тај начин учинила тежу повреду радних обавеза због којих се запосленом може изрећи мера престанка радног односа у смислу чл.179 ст.1 тач.2 и 3 Закона о раду, чл.97 ст.1 тач.5 Правилника о раду Високе пословне школе струковних студија број 1-131/3 од дана 28.01.2011. године и тачке 15 б под тачке 5 Анекса 5 бр. 1-1238/5 од дана 07.02.2011. године, основног Уговора о уређењу права, обавеза и одговорности бр 1-1238 од дана 27.12.2006. године. На наведено Упозорење тужила се у остављеном року писмено изјаснила дана 23.04.2014. године, у којем наводи да нису основани наводи да је учинила тежу повреду радних обавеза из разлога што је радни дана наставника одређен распоредом наставних активности и писменим обавештењем директора два дана унапред уколико се он промени, а такво обавештење није одбила од исте. Надаље тужила је оспорила и тачност евиденције о њеној присутности на раду на који се тужени позвао и тражила је да се третира као и сваки професор код туженог везано за радно време и присутности у просторијама истог. Након запримљеног одговора тужени је дана 05.05.2014. године под бр.1-302 поново донео Упозорење о постојању разлога за престанак радног односа и отказ Уговора о уређењу права, обавеза и одговорности, који је истоветан као и Упозорење од 22.04.2014. године, с тим што је у истом додао још једну тежу повреду радне дисциплине и то да тужила по основу евиденције коју врши портирска служба, није била у просторијама Школе у периоду од 29.01.2014. године до 05.02.2014. четири радна дана, а 31.01.2014. године да је иста имала заказане испите из Међународне економије, пословање са Европском унијом, Стручну праксу, Технике и облици међународног пословања и ТР Тема 1 (Болоња) и у периоду од 05.02.2014. године до 12.02.2014. године, четири радна дана, када је 07.02.2014. године имала заказане испите из Маркетинга у туризму, Трговинског менаџмента (боловања) те је на так начин учинила тежу повреду радних обавеза због којих се запосленом може изрећи мера престанка радног односа у смислу чл.179 ст.1 тач.2 и 3 Закона о раду, чл.97 ст.1 тач.23 и 28 Правилника о раду Високе пословне школе струковних студија број 1-131/3 од 28.01.2011. године и тач.15 б под тачка 23 и 28 Анекса 5; бр.1-1238/5 од 07.02.2011. године, основног Уговора о уређивању прва, обавеза и одговорности број 1-

1238 од дана 27.12.2006. године. Надаље наводи да је на наведено упозорење тужила у остављеном року се писмено изјаснила дана 07.05.2014. године, наводећи да није добила обавештење од директора о одржавању испита, те да распоредом који јој се доставља није била предвиђена на испитима 07.02.2014. године. Синдикална организација Високе пословне школе струковних студија Нови Сад под бр. 1-2/18 од 09.05.2014. године доставила је Директору тужене мишљење поводом Упозорења о постојању разлога за престанак радног односа тужиле. Након запримљеног изјашњења од 07.05. 2014. године тужена је донела Решење о отказу уговора о раду бр. 1-330 од 12.05.2014. године којим је отказан Уговор о раду закључен између Више пословне школе чији је правни следбеник Висока пословна школа струковних студија у Новом Саду и запослене др Симић Јелене, бр. 1-1238 од 27.12.2006. године. У образложењу предметног Решења се наводи да је др Јелена Симић засновала радни однос на Вишој пословној школи чији је правни следбеник Висока пословна школа струковних студија у Новом Саду дана 27.12.2006. године на пословима професора струковних студија за ужу област Трговина почев од 27.01.2014. године. Даље у образложењу се наводи да је увидом у евиденцију портирске службе утврђено да се тужила није појављивала у просторијама Школе на свом радном месту у периоду од 29.01.2014. године до 05.02.2014. године четири радна дана, у периоду од 05.02.2014. године до 12.02.2014. године четири радна дана, у периоду од 12.02.2014. године до 18.02.2014. године два радна дана, у периоду од 26.02.2014. године до 03.03.2014. године два радна дана, у периоду од 05.03.2014. године до 11.03.2014. године три радна дана, у периоду од 12.03.2014. године до 17.03.2014. године два радна дана, у периоду од 21.03.2014. године до 26.03.2014. године два радна дана, у периоду од 27.03.2014. године до 02.04.2014. године два радна дана, у периоду од 03.04.2014. године до 09.04.2014. године три радна дана и у периоду од 11.04.2014. године до 16.04.2014. године два радна дана. истим се наводи да се увидом у евиденцију портирске службе види да се тужила није појављивала у просторијама Школе у периоду од 29.01.2014. године до 05.02.2014. године четири радна дана, а 31.01.2014. године, иста је имала заказане испите из Међународне економије пословања и ТР. Тема 1 (Болоња) и у периоду од 05.02.2014. године до 12.02.2014. године четири радна дана, када је 07.02.2014. године, а имала је заказане испите из Маркетинга у туризму, Трговинског менаџмента и Трговинског менаџмента (боловања), те да је обавеза наставника да присуствује на својим испитима, а о датумима испита постоји распоред који се јавно објављује на сајту Школе пре почетка испитног рока. Тужени надаље наводи да, како је изведеним доказима тужила др Јелена Симић основано сумњива да је учинила теже повреде радних обавеза и дужности из члана 97 ст. 1 тач. 5 Правилника о раду Високе пословне школе струковних студија број 1-131/3 од 28.01.2011. године и тач.156. подтачка 5 Анекса Уговора о раду бр: 1-1238/5 од 07.02.2011. године где је предвиђено да запосленом престаје радни однос отказом Уговора о раду од стране послодавца у случају неоправданог изостанка са посла у трајању од најмање два узастопна радна дана, а чланом 97 ст. 1 тач. 23 и 28 Правилник о раду Високе пословне школе струковних студија број 1-131/3 од 28.01.2011. године и тач.156. подтачка 23 и 28 Анекса Уговора о раду бр: 1-1238/5 од 07.02.2011. године је предвиђено да запосленом престаје радни однос отказом Уговора о раду од стране послодавца у случају „неоправданог и самовољног одлагања наставе испита и консултација (непоштовање распореда наставних активности) и због „одбијања помоћи при одржавању испита и колоквијума“, то су испуњени услови за отказ Уговора о раду и престанак радног односа тужиле у Школи, те да је у смислу законских одредби чл. 180 и 181 Закона о раду доставила тужили Упозорење заведено под бројем 1-302 од 05.05.2014. године и напред наведену документацију са позивом да се у року од 5 радних дана изјасни на доказе који су јој достављени, а Поднеском број 1-302/1 од 05.05.2014. године тужена је затражила мишљење Синдикалне организације чији је тужила члан. У образложењу

предметног Решења стоји да је дана 09.05.2014. године тужена добила Мишљење од Извршног одбора Синдикалне организације Школе у коме исту обавештавају да на основу увида у документацију која им је достављена постоје елементи о непоштовању радних обавеза, дефинисаних наставним планом везаним за извођење наставних активности, а у ставу два су препоручили послодавцу да пре доношења одлуке, позову тужиљу у циљу решавања проблема на обострану корист. Из свих горе наведених разлога тужена закључује да је тужилца учинила повреду радне обавезе и радне дисциплине, јер се није појављивала у просторијама Школе на свом радном месту у периоду од 29.01.2014. године до 05.02.2014. године четири радна дана, у периоду од 05.02.2014. године до 12.02.2014. године четири радна дана, у периоду од 12.02.2014. године до 18.02.2014. године два радна дана, у периоду од 26.02.2014. године до 03.03.2014. године два радна дана, у периоду од 05.03.2014. године до 11.03.2014. године три радна дана, у периоду од 12.03.2014. године до 17.03.2014. године два радна дана, у периоду од 21.03.2014. године до 26.03.2014. године два радна дана, у периоду од 27.03.2014. године до 02.04.2014. године два радна дана, у периоду од 03.04.2014. године до 09.04.2014. године три радна дана и у периоду од 11.04.2014. године до 16.04.2014. године два радна дана, те није била у просторијама Школе у периоду од 29.01. до 05.02.2014. године четири радна дана, а 31.01.2014. године је имала заказане испите из Међународне економије, Пословање са Европском унијом, Стручну праксу, Технике и облици међународног пословања и ТР. Тема 1 (болоња) и у периоду од 05.02. до 12.02.2014. године није била присутна четири радна дана, када је 07.02.2014. имала заказане испите из Маркетинга у туризму, Трговинског менаџмента и Трговинског менаџмента (болоња), те је на тај начин учинила повреде радне обавезе и радне дисциплине из члана 97 став 1 тач.5 Правилника о раду Високе пословне школе струковних студија број 1-131/3 од 28.01.2011. године где је предвиђено да запосленом престаје радни однос отказом Уговора о раду од стране послодавца у случају неоправданог изостанка са посла у трајању од најмање два узастопна радна дана, а чланом 97 ст. 1 тач. 23 и 28 Правилника о раду Високе пословне школе струковних студија број 1-131/3 од 28.01.2011. године и тач. 156. подтачка 23 и 28 Анекса Уговора о раду бр: 1-1238/5 од 07.02.2011. године где је предвиђено да запосленом престаје радни однос отказом Уговора о раду од стране послодавца у случају „неоправданог и самовољног одлагања наставе испита и консултација (непоштовање распореда наставних активности) и због „одбијања помоћи при одржавању испита и колоквијума“, те да су испуњени услови за отказ Уговора о раду и престанак радног односа именоване у школи. Према преамбули Решења о отказу уговора о раду, исто је донето на основу чл. 175 тач. 4 и чл. 179. ст. 1 тач.2. и 3., чл. 185 и чл. 192 Закона о раду, чл. 78 Статута школе, чл. 97. ст. 1. тач.5, 23 и 28 Правилника о раду Високе пословне школе струковних студија бр. 1-131/3 од 28.01.2011. године, и подтач. 156, подтачке 5, 23 и 28 Анекса уговора о раду бр. 1-1238/5 од 07.02.2011. године. Тужилца овим благовремено, у законском року подноси ову тужбу те побија као незаконито Решење о отказу Уговора о раду посл.бр. 1-330 од дана 12.05.2014. године према следећем: У преамбули побијаног решења стоји да је исто донето на основу чл. 179 ст. 1 тач. 2 и 3. Закона о раду из 2005. године. Према одредби ст. 1 тач. 2 Закона о раду послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду, према тач. 3 ако запослени не поштује радну дисциплину прописане актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца. У поглављу 6. под називом Престанак радног односа отказом уговора о раду од стране послодавца Правилника о раду туженог од 28.01.2011. године у чл. 97 ст. 1 стоји да запосленом престаје рани однос отказом уговора о раду од стране послодавца у случају повреде радних обавеза и дужности, и то у тач. 5 у случају неоправданог изостанка са посла у трајању од најмање два узастопна дана, у тач. 23. за случај неоправданог и самовољног одлагања наставе,

испита и консултација (непоштовање распореда наставних активности) и у тач. 28 за случај одбијања помоћи при одржавању испита и консултација. Увидом у горе означени правилник може се утврдити да тужена није уредила својим актом непоштовање радне дисциплине, нити се позива на конкретну одредбу свог општег акта, када тужили ставља на терет непоштовање радне дисциплине, а побијано решење не садржи ни чињенично-временски опис наведеног непоштовања радне дисциплине од стране тужиле. Како у правилнику о раду тужене није уређено непоштовање радне дисциплине, тужени је тужили без конкретног образложења у побијаном решењу незаконито ставио на терет непоштовање радне дисциплине. Надаље, Тужила у целости оспорава као чињенично и правно нетачне наводе да је извршила повреде радних обавеза из чл. 97 ст. 1 тач. 5, 23 и 28 Правилника о раду тужене. Тужила је у звању професора код тужене, те се на њу у вези радног времена односе одредбе Закона о високом образовању, Закона о раду, Статута и Правилника о раду тужене, те одредбе означеног уговора о раду за тужилу. Одредбом чл. 186 Статута тужене из децембра 2012. године утврђена су права и обавезе наставника и сарадника, а ст. 2 наведеног члана посебно су уређена права и обавезе наставника. Према чл. 30 означеног Правилника о раду код тужене, радна недеља траје пет или шест радних дана, а радно време запослених утврђује се одлуком директора и распоредом рада ненаставних радника и распоредом наставних активности по чл. 31 о промени распореда рада запослених Послодавац је обавезан да обавести запослене најмање два дана пре почетка рада по новом распореду и промени радног времена. Тужена се ни у упозорењима о постојању разлога за отказ уговора о раду, ни у побијаном решењу не позива на распоред наставних активности за наставнике уопште, па ни за тужилу, иако је тај акт правно релевантан за оцену извршавања радних обавеза – наставних активности наставника. Како се тужена не позива у побијаном решењу на овај акт, не може се утврдити на основу којих доказа и чињеница иста тврди да тужила није извршавала своје наставне активности, о томе нема навода ни у упозорењима, нити у побијаном решењу, а без тих чињеница је побијано решење чињенично и правно мањкаво и као такво незаконито. Наведено посебно из разлога, јер се обавезе наставника које нису наставне активности не морају и по правилу се не одвијају у просторијама тужене, као што су нпр. припрема за извођење наставе, односно других облика рада утврђених студијским програмом из области за које је наставник изабран у звање, научни рад, писање уџбеника, приручника, скрипти и др. као и друга права и обавезе наведене у одредби чл. 186 Статута тужене. Анализом евиденције одмах се може уочити да иста није потпуна (уведено време доласка, није означено време одласка са рада запосленог); код наставног особља се јасно види, да су се налазили у просторијама тужене за време својих наставних активности, да се нису налазили у просторијама тужене сваки радни дан, дакле управо чињенично-правна ситуација као и код тужиле, али се овим запосленима није ставило на терет повреда радне обавезе и непридржавања радне дисциплине као тужили, што је очигледно неједнако поступање према запосленима од стране тужене, односно неоправдано и незаконито стављање на терет тужили повреде радних обавеза услед којих је истој отказан уговор о раду. Тужила поновљено истиче, да је у целости поступала према плану наставних активности код тужене и уобичајеног начина рада наставног особља, те да се у њеним поступцима нису стекла обележја ни означених повреда радне обавезе и непоштовања радне дисциплине, у прилог чега говори и наведена евиденција тужене. Са свега горе истакнутог тужила сматра да је побијано решење о отказу уговора о раду незаконито.

У одговору на тужбу од 11.09.2014. године тужена оспорава тужбени захтев у целини и предлаже да суд тужбу одбије као неосновану. Тужила је закључила са школом Уговор о раду број 1-1238 од 27.12.2006. године и под тач.7 је утврђено радно време од 40 часова недељно. Даље је наведено да је чл.97 ст. 1 тач. 5 Правилника о раду

Високе пословне школе струковних студија бр.1-131/3 од 28.01.2011. године и тач.15 б, подтачка 5 анекса уговора о раду бр. 1-1238/5 од 07.02.2011. године је предвиђено да запосленом престаје радни однос отказом уговора о раду од стране послодавца у случају неоправданог изостанка са посла у трајању од најмање два узастопна радна дана. Чланом 97 ст.1 тач. 23 и 28 Правилника о раду Високе пословне школе струковних студија број 1-131/3 од 28.01.2011. године и тач.15 б подтачка 23 и 28 анекса уговора о раду бр. 1-1238/5 од 07.02.2011. године је предвиђено да запосленом престаје радни однос отказом уговора о раду од стране послодавца у случају „неоправданог и самовољног одлагања наставе испита и консултација“ и због „одбијања помоћи при одржавању испита и колоквијума“. Надаље, увидом у евиденцију портирске службе, која је достављена уз упозорење тужиљи, види се да се тужиља није појављивала у просторијама школе на свом радном месту у периоду од 29.01. до 05.02.2014. године четири радна дана, у периоду од 26.02. до 03.03.2014. године два радна дана, у периоду од 05.03. до 11.03.2014. године три радна дана, у периоду од 12.03. до 17.03.2014. године два радна дана, у периоду од 21.03. до 26.03.2014. године два радна дана, у периоду од 27.03. до 02.04.2014. два радна дана, у периоду од 03.04. до 09.04.2014. године, три радна дана и у периоду од 11.04. до 16.04.2014. године два радна дана. Увидом у евиденцију портирске службе, која је достављена уз упозорење тужиљи види се да се тужиља није појављивала у просторијама школе у периоду од 29.01. до 05.02.2014. године четири радна дана, а 31.01.2014. године имала је заказане испите из Међународне економије, Пословање са европском унијом, Стручну праксу, технике и облици међународног пословања и ТП. тема 1 (болоња) и у периоду од 05.02. до 12.02.2014. године четири радна дана, када је именована имала 07.02.2014. године заказане испите из Маркетинга у туризму, Трговинског менаџмента и Трговинског менаџмента(болоња). Обавеза је наставника да присуствује на својим испитима а о датуму испита постоји распоред који се јавно објављује на сајту школе пре почетка испитног рока. Надаље наводе, да се приликом прављења распореда испита предметни наставник консултује у вези датума одржана испита па су сасвим неосновани наводи и тужбе да тужиља није била обавештена о распореду наставних активности. Никада се у школи није доносила никаква одлука о дежурству предметног професора на свом испиту., те таква изјава тужиље представља покушај избегавања одговорности за свој рад. Законом о високом образовању (Сл.гласник РС бр. 76/05 и др) је предвиђено да се кандидат бира у звање професора школе за ужу област и он може држати предавања на предметима који припадају ужој области а поред тога може држати предмете који припадају другој ужој области под условом да има референце за ту област прописане стандардима за акредитацију које је донео Национални савет за високо образовање а у складу са Правилником о минималним условима за избор у звање наставника и сарадника. Такође је Законом о високом образовању предвиђено да на испит могу да изађу студенти који су слушали наставу из одређеног предмета и то тако што први пут морају да изађу код предметног наставника код кога су слушали наставу а други и сваки следећи пут на лични захтев могу да изађу на испит код другог професора ако у школи има још професора који имају избор за ту ужу област којој предмет припада и ако се налазе у распореду испита. Имајући у виду напред наведено произлази да се тужиља морала појавити на својим испитима за које је консултована у вези термина одржавања и никакав позив није морала да добије јер је датуме усагласила а на сајту школе је објављен распоред испита где је могла у свако доба да види када су јој испити под претпоставком да је заборавила термине.

Суд је спровео доказни поступак читањем: Уговора о раду бој 1-1238 од 27.12.2006. године, анекса бр. 4 од 26.11.2007. године, извода из записника број 1-884/3-3 од 04.10.2007. године, дописа тужиљи број 1-282 од 22.04.2014. године, одговора тужиље на упозорење од 23.04.2014. године, дописа тужене од 05.05.2014.

године, одговора тужиле на упозорење од 07.05.2014. године, распореда дежурстава за фебруарски рок 2014. године, мишљења Синдикалне организације од 09.05.2014. године, решења отказа уговора о раду од 12.05.2014. године, Извода из Записника бр.1-739/1 од 24.10.2014. године, Извода из Записника бр.1-167/1 од 03.03.2014. године, Извода из Записника бр.1-1364/6 од 26.12.2013. године, Извода из Записника бр.1-571/5 од 31.05.2012. године, Извода из Записника бр.1-1044/2 од 15.11.2011. године, Правилника о раду број 1-131/3 од 28.01.2011. године, анекс бр.5 од 07.02.2011. године, извода из Статута Високе пословне школе струковних студија бр.1-1381/2 од 06.12.2012. године, распореда дежурстава за фебруарски рок 2014 године, евиденција присуства наставника и сарадника за дан јануар, фебруар, март и април 2014. године, записнике са испита, записнике о полагању испита, обрачунске листе за тужилу, решења Министарства за рад, запошљавање борачка и социјалан питања број 021-02-52/2014-05 од 06.06.2014. године, закључка број 389-117-00225/2014-04 од 26.12.2014. године, Одлуке број 1-180/5 од 09.02.2015. године, дописа Министарства за рад, запошљавање борачка и социјалан питања број 389-117-00225/2014-04 од 30.03.2015. године и решења, дописа Агенције за борбу против корупције од 22.05.2014. године, решење 014-020-00-0162/2014-11 од 08.04.2015. године, саслушањем сведока Весне Кочић Вугделије, Јована Његића, Ане Спасојевић, Данијеле Глушац, Дејана Живков, Вуксановић Гордане, Лазић Зорана, саслушањем тужиле, те је након овако спроведеног доказног поступка, ценећи сваки доказ појединачно и у њиховој међусобној вези, утврдио следеће **чињенично стање**:

Тужилја је била у радном односу код тужене почев од 27.12.2006. године када је закључила уговор о раду са правним претходником тужене, Вишом пословном школом у Новом Саду, Уговор о раду посл. бр. П. 1-1238 од дана 27.12.2006. године, којим је утврђено да ће тужилја обављати послове стручног сарадника описане Општим актом послодавца на одређено време до 30 дана и то почев од 28.12.2006. године. Тужилја је засновала радни однос са пуним радним временом, у трајању од 40 часова недељно.

На наведени Уговор о раду тужилја и тужена су закључили више анекса уговора о раду по основу којих је тужилја засновала радни однос на неодређено време и истој је утврђен коефицијент за обрачун зараде почев од 01.11.2007. године.

Одлуком наставног већа Високе пословне школе струковних студија у Новом Саду бр. 1-884-3/3 од 04.10.2007. године тужилја се бира у звање и на радно место професора струковних студија за наставни предмет „Технике међународног пословања“ почев од 04.10.2007. године.

Дана 22.04.2014. године тужилји је уручено Упозорење о постојању разлога за престанак радног односа и отказ Уговор о уређивању права, обавеза и одговорности бр.1-282 од 22.04.2014. године, којим се на основу члана 180 Закона о раду тужилја упозорава о постојању разлога за престанак радног односа и отказ Уговора о уређивању права, обавеза и одговорности који је иста закључила са Вишом пословном школом чији је правни следбеник Висока пословна школа струковних студија Нови Сад, посл.бр. 1-1238 од 27.12.2006. године, из разлога што по евиденцији коју врши портирска служба, иста није била у просторијама школе у периоду од 29.01.2014. године до 05.02.2014. године, четири дана; у периоду од 05.02.2014. године до 12.02.2014. године, четири радна дана; у периоду од 12.02.2014. године до 18.02.2014. године, два радна дана; у периоду од 26.02.2014. године до 03.03.2014. године два радна дана; у периоду од 05.03.2014. године до 11.03.2014. године, три радна дана; у периоду од 12.03.2014. године до 17.03.2014. године, два радна дана; у периоду од 21.03.2014. године до 26.03.2014. године, два радна дана; у периоду од 21.03.2014. године до

26.03.2014. године два радна дана,; у периоду од 27.03.2014. године до 02.04.2014. године два радна дана; у периоду од 03.04.2014. године па до 09.04.2014. године, три дана и у периоду од 11.04.2014. године до 16.04.2014. године два радна дана, те је на тај начин учинила тежу повреду радних обавеза због којих се запосленом може изрећи мера престанка радног односа у смислу чл.179 ст.1 тач. 2 и 3 Закона о раду, чл.97 ст.1 тач.5 Правилника о раду Високе пословне школе струковних студија број 1-131/3 од дана 28.01.2011. године и тачке 15 б под тачке 5 Анекса 5 бр. 1-1238/5 од дана 07.02.2011. године, основног Уговора о уређењу права, обавеза и одговорности бр 1-1238 од дана 27.12.2006. године.

На наведено Упозорење тужила се у остављеном року писмено изјаснила дана 23.04.2014. године, у којем наводи да нису основани наводи да је учинила тежу повреду радних обавеза из разлога што је радни дан наставника одређен распоредом наставних активности и писменим обавештењем директора два дана унапред уколико се он промени, а такво обавештење није добила од исте. Надаље тужила је оспорила и тачност евиденције о њеној присутности на раду на који се тужени позвао и тражила је да се третира као и сваки професор код туженог везано за радно време и присутности у просторијама истог.

Након запримљеног одговора тужени је дана 05.05.2014. године под бр.1-302 поново донео Упозорење о постојању разлога за престанак радног односа и отказ Уговора о уређењу права, обавеза и одговорности, који је истоветан као и Упозорење од 22.04.2014. године, с тим што је у истом додао још једну тежу повреду радне дисциплине и то да тужила по основу евиденције коју врши портирска служба, није била у просторијама Школе у периоду од 29.01.2014. године до 05.02.2014. четири радна дана, а 31.01.2014. године да је иста имала заказане испите из Међународне економије, пословање са Европском унијом, Стручну праксу, Технике и облици међународног пословања и ТР Тема 1 (Болоња) и у периоду од 05.02.2014. године до 12.02.2014. године, четири радна дана, када је 07.02.2014. године имала заказане испите из Маркетинга у туризму, Трговинског менаџмента (боловања) те је на так начин учинила тежу повреду радних обавеза због којих се запосленом може изрећи мера престанка радног односа у смислу чл.179 ст.1 тач.2 и 3 Закона о раду, чл.97 ст.1 тач.23 и 28 Правилника о раду Високе пословне школе струковних студија број 1-131/3 од 28.01.2011. године и тач.15 б подтачка 23 и 28 Анекса 5; бр.1-1238/5 од 07.02.2011. године, основног Уговора о уређивању прва, обавеза и одговорности број 1-1238 од дана 27.12.2006. године.

Тужила у остављеном року се писмено изјаснила дана 07.05.2014. године, наводећи да није добила обавештење од директора о одржавању испита, те да распоредом који јој се доставља није била предвиђена за дежурство на испитима 07.02.2014. године, као и да се повреда радне обавезе може разматрати највише три месеца од наводно учињене повреде, те да се наводи туженог за 31.01.2014. године уопште не могу узети у обзир. Такође наводи да се из евиденције присуства професора у школи који јој је достављена може утврдити да већина професора не долази на дежурство на испитима.

Синдикална организација Високе пословне школе струковних студија Нови Сад под бр. 1-2/18 од 09.05.2014. године доставила је Директору тужене мишљење поводом Упозорења о постојању разлога за престанак радног односа тужиле и навела да увидом у достављену документацију од стране послодавца постоје елементи о непоштовању радних обавеза, дефинисаним наставним планом везаним за извођење

наставних активности. препоручили су послодавцу да пре доношења одлуке, позове запослену у циљу решавања проблема на обострану корист.

Након запримљеног изјашњења од 07.05. 2014. године тужена је донела Решење о отказу уговора о раду бр. 1-330 од 12.05.2014. године којим је отказан Уговор о раду закључен између Више пословне школе чији је правни следбеник Висока пословна школа струковних студија у Новом Саду и запослене др Симић Јелене, бр. 1-1238 од 27.12.2006. године. У образложењу предметног Решења се наводи да је др Јелена Симић засновала радни однос на Вишој пословној школи чији је правни следбеник Висока пословна школа струковних студија у Новом Саду дана 27.12.2006. године на пословима професора струковних студија за ужу област Трговина почев од 27.01.2014. године. Даље у образложењу се наводи да је увидом у евиденцију портирске службе утврђено да се тужилца није појављивала у просторијама Школе на свом радном месту у периоду од 29.01.2014. године до 05.02.2014. године четири радна дана, у периоду од 05.02.2014. године до 12.02.2014. године четири радна дана, у периоду од 12.02.2014. године до 18.02.2014. године два радна дана, у периоду од 26.02.2014. године до 03.03.2014. године два радна дана, у периоду од 05.03.2014. године до 11.03.2014. године три радна дана, у периоду од 12.03.2014. године до 17.03.2014. године два радна дана, у периоду од 21.03.2014. године до 26.03.2014. године два радна дана, у периоду од 27.03.2014. године до 02.04.2014. године два радна дана, у периоду од 03.04.2014. године до 09.04.2014. године три радна дана и у периоду од 11.04.2014. године до 16.04.2014. године два радна дана. истим се наводи да се увидом у евиденцију портирске службе види да се тужилца није појављивала у просторијама Школе у периоду од 29.01.2014. године до 05.02.2014. године четири радна дана, а 31.01.2014. године, иста је имала заказане испите из Међународне економије пословања и ТР. Тема 1 (Болоња) и у периоду од 05.02.2014. године до 12.02.2014. године четири радна дана, када је 07.02.2014. године, а имала је заказане испите из Маркетинга у туризму, Трговинског менаџмента и Трговинског менаџмента (боловања), те да је обавеза наставника да присуствује на својим испитима, а о датумима испита постоји распоред који се јавно објављује на сајту Школе пре почетка испитног рока. Тужени надаље наводи да, како је изведеним доказима тужилца др Јелена Симић основано сумњива да је учинила теже повреде радних обавеза и дужности из члана 97 ст. 1 тач. 5 Правилника о раду Високе пословне школе струковних студија број 1-131/3 од 28.01.2011. године и тач.156. подтачка 5 Анекса Уговора о раду бр: 1-1238/5 од 07.02.2011. године где је предвиђено да запосленом престаје радни однос отказом Уговора о раду од стране послодавца у случају неоправданог изостанка са посла у трајању од најмање два узастопна радна дана, а чланом 97 ст. 1 тач. 23 и 28 Правилник о раду Високе пословне школе струковних студија број 1-131/3 од 28.01.2011. године и тач.156. подтачка 23 и 28 Анекса Уговора о раду бр: 1-1238/5 од 07.02.2011. године је предвиђено да запосленом престаје радни однос отказом Уговора о раду од стране послодавца у случају „неоправданог и самовољног одлагања наставе испита и консултација (непоштовање распореда наставних активности) и због „одбијања помоћи при одржавању испита и колоквијума“, то су испуњени услови за отказ Уговора о раду и престанак радног односа тужилце у Школи, те да је у смислу законских одредби чл. 180 и 181 Закона о раду доставила тужилци Упозорење заведено под бројем 1-302 од 05.05.2014. године и напред наведену документацију са позивом да се у року од 5 радних дана изјасни на доказе који су јој достављени, а Поднеском број 1-302/1 од 05.05.2014. године тужена је затражила мишљење Синдикалне организације чији је тужилца члан. У образложењу предметног Решења стоји да је дана 09.05.2014. године тужена добила Мишљење од Извршног одбора Синдикалне организације Школе у коме исту обавештавају да на основу увида у документацију која им је достављена постоје елементи о непоштовању радних обавеза, дефинисаних наставним планом везаним за

извођење наставних активности, а у ставу два су препоручили послодавцу да пре доношења одлуке, позову тужиљу у циљу решавања проблема на обострану корист. Из свих горе наведених разлога тужена закључује да је тужила учинила повреду радне обавезе и радне дисциплине, јер се није појављивала у просторијама Школе на свом радном месту у периоду од 29.01.2014. године до 05.02.2014. године четири радна дана, у периоду од 05.02.2014. године до 12.02.2014. године четири радна дана, у периоду од 12.02.2014. године до 18.02.2014. године два радна дана, у периоду од 26.02.2014. године до 03.03.2014. године два радна дана, у периоду од 05.03.2014. године до 11.03.2014. године три радна дана, у периоду од 12.03.2014. године до 17.03.2014. године два радна дана, у периоду од 21.03.2014. године до 26.03.2014. године два радна дана, у периоду од 27.03.2014. године до 02.04.2014. године два радна дана, у периоду од 03.04.2014. године до 09.04.2014. године три радна дана и у периоду од 11.04.2014. године до 16.04.2014. године два радна дана, те није била у просторијама Школе у периоду од 29.01. до 05.02.2014. године четири радна дана, а 31.01.2014. године је имала заказане испите из Међународне економије, Пословање са Европском унијом, Стручну праксу, Технике и облици међународног пословања и ТР. Тема 1 (болоња) и у периоду од 05.02. до 12.02.2014. године није била присутна четири радна дана, када је 07.02.2014. имала заказане испите из Маркетинга у туризму, Трговинског менаџмента и Трговинског менаџмента (болоња), те је на тај начин учинила повреду радне обавезе и радне дисциплине из члана 97 став 1 тач.5 Правилника о раду Високе пословне школе струковних студија број 1-131/3 од 28.01.2011. године где је предвиђено да запосленом престаје радни однос отказом Уговора о раду од стране послодавца у случају неоправданог изостанка са посла у трајању од најмање два узастопна радна дана, а чланом 97 ст. 1 тач. 23 и 28 Правилника о раду Високе пословне школе струковних студија број 1-131/3 од 28.01.2011. године и тач. 156. подтачка 23 и 28 Анекса Уговора о раду бр: 1-1238/5 од 07.02.2011. године где је предвиђено да запосленом престаје радни однос отказом Уговора о раду од стране послодавца у случају „неоправданог и самовољног одлагања наставе испита и консултација (непоштовање распореда наставних активности) и због „одбијања помоћи при одржавању испита и колоквијума“, те да су испуњени услови за отказ Уговора о раду и престанак радног односа именоване у школи. Према преамбули Решења о отказу уговора о раду, исто је донето на основу чл. 175 тач. 4 и чл. 179. ст. 1 тач. 2. и 3., чл. 185 и чл. 192 Закона о раду, чл. 78 Статута школе, чл. 97. ст. 1. тач.5, 23 и 28 Правилника о раду Високе пословне школе струковних студија бр. 1-131/3 од 28.01.2011. године, и подтач. 156, подтачке 5, 23 и 28 Анекса уговора о раду бр. 1-1238/5 од 07.02.2011. године. Наводи се и да је након изјашњења тужиље од 23.04.2014. године извршена провера присуства именоване у дане када је по распореду имала обавезе и утврђено је да је дана 31.01.2014. и 07.02.2014. године није била присутна иако је у те дане имала заказане испите, те да је у наведеним терминима била дужна да присуствује сопственим испитима, те је не стоји ни приговори застарелости.

У поглављу 8. под називом Престанак радног односа отказом уговора о раду од стране послодавца Правилника о раду туженог од 28.01.2011. године у чл. 97 ст. 1 стоји да запосленом престаје радни однос отказом уговора о раду од стране послодавца у случају повреде радних обавеза и дужности, и то у тач. 5 у случају неоправданог изостанка са посла у трајању од најмање два узастопна дана, у тач. 23. за случај неоправданог и самовољног одлагања наставе, испита и консултација (непоштовање распореда наставних активности) и у тач. 28 за случај одбијања помоћи при одржавању испита и консултација.

Одредбом чл. 186 Статута тужене из децембра 2012. године утврђена су права и обавезе наставника и сарадника, а ст. 1 тачка 5) је утврђено да је наставник дужан да

припрема и обавља испите у тачки 6) да обавља консултације са студентима и континуирано прати и вреднује њихов рад кроз наставу.

Према чл. 30 означеног Правилника о раду код тужене, радна недеља траје пет или шест радних дана, а радно време запослених утврђује се одлуком директора и распоредом рада ненаставних радника и распоредом наставних активности по чл. 31 о промени распореда рада запослених. Послодавац је обавезан да обавести запослене најмање два дана пре почетка рада по новом распореду и промени радног времена.

Анекс бр.5 уз Уговор о раду бр.1-1238, од 27.12.2006. године, Анекс бр.1-1238/5 од 07.02.2011. године, мења се тачка 15 уговора мења се тако да гласи: „156 запосленој се може изрећи опомена због повреде следећих радних обавеза и дужности: 5) неоправдани изостанак са посла у трајању од најмање два узастопна два радна дана.

Код туженог помоћник директора за наставу је у обавези да сачини распоред наставе за сваки семестар, на који распоред директор даје сагласност и након што да сагласност исти се објављује на огласној табли и на сајту школе. Такође пред сваки испитни рок сачињава се распоред испита који се на исти начин објављује и на који такође даје сагласност директор и распоред консултација на исти начин. Распоред дежурства прави тим и тај распоред се шаље мејлом свим асистентима који су по распореду дежурни. Асистенти су ти који дежурају на испитима већином, а ако се додели дежурство професору онда и професору. Професор није у обавези физички да буде присутан на испиту нити било коме да се јави, његова једина обавеза јесте да достави задатке, да исте прегледа, оцени, омогући студентима да изврше увид у испитне задатке, и након када све прође у року од 5 дана сачини записник о истом. Све се то онда опет објављује на огласној табли и на сајту школе. Присуство професора није обавезно, практично код туженог су испити писмени па је обавеза асистента практично само да подели испитна питања и да води рачуна да ли неко евентуално препишује, и води рачуна о реду. Професори су дужни да буду присутни једино када су одређени за дежурство, потом приликом одржавања предвиђених консултација и приликом спровођења наставе.

Према распореду дежурстава за фебруарски испитни рок 2014. године, дана 31.01.2014. тужиља је имала испит а дежурни према наведеном распореду били су Обрадовић Јелена Бугар Денис и Драгосавац Милош. Тужиља је према наведеном распореду имала испит и 07.02.2014. године, а дежурни су били Ђорђевић Ана Лазаревић Марија Милић Драгана и Живков Дејан. наведени испити су били одржани у заказано време, те потписани записници са испита и записници о полагању испита, на начин како је то прописано.

До половине 2014. године евиденција присутности на раду професора и асистената вршила се на начин да је портир уколико се налазио на портирници уносио време доласка и одласка запослених код туженог поред њиховог имена и презимена, уколико није било портира дежурало је не наставно особље или из библиотеке или из рачунарског центра. Након јуна 2014. године евиденција присутности се водила на начин да су се сами запослени односно наставници и сарадници уписивали време доласка и одласка односно дужни су да се потпишу а тужени је имао нове портире. У просторијама средње „Машинске школе“ у Новом Саду у улици Краља Петра I а које просторије користи тужени сво време евиденцију присутности професора и асистената на раду води спремачица школе с обзиром да сви седе у једној малој просторији.

По извршеном инспекцијском надзору код тужене, а по захтеву овде тужиља, инспектор рада Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, Инспектор рада за Јужнобачки округ са седиштем у Новом Саду донео је Решење број 389-117-00225/14-04 од 14.07.2014. године којим је одложено извршење Решења о отказу Уговора о раду тужиљи бр.1-133 од 12.05.2014. године до правноснажног окончања судског спора. Решењем Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, Републике Србије, Директор Инспектората за рад, решавајући по жалби овде туженог на наведено решење исту је одбио као неосновану Решењем бр. 164-03-00667/2014-01 од 12.09.2014. године. Како тужени није добровољно поступио по наведеним решењима и Закључку Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, Инспекторат за рад Одељење инспекције у Новом Саду Јужнобачког управног округа бр. 389-117-00225/2014-04 од 26.12.2014. године о дозволи извршења, против туженог донет је закључак о изрицању новчане казне. Како тужени ни по изрицању новчане казне није поступио у складу са претходно наведеним а Наставно веће туженог донело Одлуку под тачком 5 дневног реда да се тужиљи не дозволи повратак у школу, то је суд донео Решење којим се одређује привремена мера, којом се налаже туженом да тужиљу врати на рад са пуним радним временом на неодређено време у складу са њеним академским звањем-професор струковних студија за наставни предмет „Техника међународног пословања и друге дисциплине сагласно са важећим Наставним планом и програмом у складу са њеним академским звањем-професор струковних студија до правноснажног пресуђења у овој парници и пријави тужиљу на обавезно социјално осигурање, све у року од 8 дана под претњом извршења.

Тужиља је поднела и захтев Агенцији за борбу против корупције а ради заштите као лица које је пријавило сумњу у корупцију те је Решењем од 22.05.2014. године, бр. 072-00-00028/2014-09, Агенција за борбу против корупције и утврдила да су испуњени услови за пружање такве заштите тужиљи, те је иста стекла статус узбуњивача.

Овакво чињенично стање суд је утврдио из целокупне писмене документације приложене списима, на основу исказа тужиле и сведока Весне Кочић Вукделија, Јоване Његић, Спасојевић Ане, Глушац Данијеле, Живков Дејана, Гордане Вуксановић, Зорана Лазића.

Ценећи писмену документацију приложену списима суд је исту, у смислу чл. 7. и чл. 8. ЗПП-а, прихватио у целости као веродостојну и истиниту.

Исказ тужиле суд је у целости прихватио с обзиром да се иста изјашњавала о начину поступања прилико одржавања како писмених тако усмених испита, начина одржавања консултација те поступање наставног особља у случајевима када су исти одређени за дежурства. Прихватио га је и у делу који се односи на начин вођења евиденције присутности на раду имајући у виду да је исказ у сагласности са осталим изведеним доказима и исказима саслушаних сведока.

Исказ сведока Весне Кочић Вукделија суд је прихватио у целости с обзиром да се иста изјаснила да је у спорном периоду била асистент да је сарађивала са осам професора па и са тужиљом, да се сачињава распоред дежурстава на испиту и да професори доставе питања дежурним асистентима, који поделе испитна питања, дежурају на испиту и по окончању испита испитне радове достављају професору који потписује записнике са испита, прегледа испитне радове, оцењује и исто објављује на сајту школе, што је како наводи уобичајни начин рада, да на тај начин дуги низ година функционисхе одржавње испита. Прихватио га је и у делу вођења евиденције присутности на раду, где су евиденцију прво до половине 2014. године водили портири

или ко се нађе на портирници, а потом су се сами професори и асистенти уписивали у књигу евиденције. Прихватио га је и у делу да су професори једино били у обавези да долазе у дане када имају предавања и консултације и када су одређени распоредом да дежурају.

Исказ сведока Јоване Његић помоћника директора туженог од 2012 до јесени 2014. године суд је у целости прихватио с обзиром да је исти описао начин сачињавања распореда испита, дежурстава консултација професора и асистената, начина одржавања испита, попуњавања записника са испита, оцењивања начина објављивања, обавезе присутности професора на раду, те начину вођења евиденције присутности на раду код туженог, као и да није имао сазнања да је тужила добила отказ уговора о раду с обзиром да је он 25.05.2014. године нормално са директорком разговарао везано за тужилу и када да јој закаже испите, а имајући у виду да је његов исказ у сагласности са утврђеним чињеничним стањем и исказима саслушаних сведока.

Исказ сведока Спасојевић Ане прихватио је у целости с обзиром да се иста изјашњавала о вођењу евиденције присутности на раду, да се доставља распоред дежурстава професора и аистената, да су испити најчешће писмени, да асистенти поделе питања и на крају испитне радове достављају професору у кабинет који исте оцени. Иста није имала сазнања о чињеници да ли постоји обавеза професора да свакодневно долазе на рад, али да асистенти долазе када су предвиђени за дежурство.

Исказ сведока Глушац Данијеле суд је прихватио у деловима у којим се изјашњавала да није била сарадница у настави односно асистент тужилу, већ другим професорима, те да сваки професор има свој начин рада, да распоред рада сачињавају помоћници директора, као и да 31.01.2014. године тужилу није видела али да је видела асистенте Марију Лазаревић Врањеш, Јовану Ђуричић и Ану Спасојевић, као и у односу на начин вођења евиденције присутности на раду, односно да су евиденцију првобитно до половине 2104. године водили портيري и понекад и наставно особље, а касније као и што је сада уписују се сами у евиденцију, те да у средњој Машинској школи где тужени има просторије евиденцију води спремачица. О обавези присутности професора на испиту иста се изјаснила да није била асистент тужилу, а да се сама изјаснила да сваки професор има свој начин рада.

Исказ сведока Живков Дејана суд је прихватио у целости имајући у виду да се исти изјаснио да је био асистент на више предмета те да не може да се сети свог дежурства на испиту од 31.01.2014. и 07.02.2014. године, да је једино битно да професори буду присутни када су одређени за дежурство, на консултацијама и настави, у другим случајевима асистенти који су одређени за дежурство обезбеђују несметано одвијање испита, да нити професори нити асистенти нису у обавези да свакодневно долазе на рад, већ само када су одређени распоредом за дежурство, када професори имају консултације и предавања. Има доста професора који путују из Београда, Краљева из Босне па су њихови свакодневни доласци велики трошак, па исти долазе само када су распоредом одређени за дежурстава, консултације и наставу које се унапред одређује распоредом који је путем сајта свима доступан.

Исказ сведока Гордане Вуксановић помоћника за наставу прихватио је у делу да професор није у обавези да свакодневно долази на рад, већ када је то предвиђено распоредом за његово дежурство, консултације и предавања. Редован долазак на рад професора није обавезан с обзиром да се исти баве и научним радом а не само образовањем, те су им потребни посебни услови за писање научних радова што обично пале кући. Што се тиче евиденције присутности на раду иста се изјашњавала да су се

стално уписивали у књигу евиденције али иста није знала да определи време нити начин уписивања у наведену евиденцију.

Исказ сведока Зорана Лазића секретара школе у спорном периоду и шефа администрације тако да је имао контакт са администрацијом а не са наставним особљем, те да има сазнања да се водила евиденција присутности на раду али да не зна да ли су се и професори уписивали у ту евиденцију, и да нема сазнања да ли је тужила долазила и када је долазила на рад.

Суд је мимоишао салушање сведока Ђуричић Јоване Милић Драгане, Бугар Дениса и Драгосавац Милоша и ставио ван снаге решење којим је одредио њихово саслушање а имајући у виду да је чињенично стање у потпуности утврђено.

Тужбени захтев тужиле је **основан**.

Чл. 179 ст. 1 тач. 2 и 3. Закона о раду послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца и то: тачка 2) ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду, а према тач. 3) ако запослени не поштује радну дисциплину прописане актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

У поглављу 8. под називом Престанак радног односа отказом уговора о раду од стране послодавца Правилника о раду туженог од 28.01.2011. године у чл. 97 ст. 1 стоји да запосленом престаје радни однос отказом уговора о раду од стране послодавца у случају повреде радних обавеза и дужности, и то у тач. 5 у случају неоправданог изостанка са посла у трајању од најмање два узастопна дана, у тач. 23. за случај неоправданог и самовољног одлагања наставе, испита и консултација (непоштовање распореда наставних активности) и у тач. 28 за случај одбијања помоћи при одржавању испита и консултација.

Одредбом чл. 186 Статута тужене из децембра 2012. године утврђена су права и обавезе наставника и сарадника, а ст. 1 тачка 5) је утврђено да је наставник дужан да припрема и обавља испите у тачки б) да обавља консултације са студентима и континуирано прати и вреднује њихов рад кроз наставу.

Према чл. 30 означеног Правилника о раду код тужене, радна недеља траје пет или шест радних дана, а радно време запослених утврђује се одлуком директора и распоредом рада ненаставних радника и распоредом наставних активности по чл. 31 о промени распореда рада запослених Послодавац је обавезан да обавести запослене најмање два дана пре почетка рада по новом распореду и промени радног времена.

Анекс бр.5 уз Уговор о раду бр.1-1238, од 27.12.2006. године, Анекс бр.1-1238/5 од 07.02.2011. године, мења се тачка 15 уговора мења се тако да гласи: „156 запосленој се може изрећи опомена због повреде следећих радних обавеза и дужности: 5) неоправдани изостанак са посла у трајању од најмање два узастопна два радна дана.

Имајући у виду утврђено чињенично стање те наведене одредбе на које се позива тужени доношењем Решења о отказу Уговора о раду тужили, суд је утврдио да је наведено решење незаконито.

Наиме, тужени није уредила својим актом непоштовање радне дисциплине, нити се позива на конкретну одредбу свог општег акта, када тужили ставља на терет непоштовање радне дисциплине, а побијано решење не садржи ни чињенично-временски опис наведеног непоштовања радне дисциплине од стране тужиле. Како у правилнику о раду тужене није уређено непоштовање радне дисциплине, тужени је тужили без конкретног образложења у побијаном решењу незаконито ставио на терет непоштовање радне дисциплине.

Надаље, утврђено је да тужила није извршила повреде радних обавеза из чл. 97 ст. 1 тач. 5, 23 и 28 Правилника о раду тужене. Из утврђеног чињеничног стања произилази да је код туженог помоћник директора за наставу у обавези да сачини распоред наставе за сваки семестар, на који распоред директор даје сагласност и након што да сагласност исти се објављује на огласној табли и на сајту школе, те се пред сваки испитни рок сачињава се распоред испита који се на исти начин објављује и на који такође даје сагласност директор и распоред консултација на исти начин. Надаље је утврђено да распоред дежурства прави тим и тај распоред се шаље мејлом свим асистентима који су по распореду дежурни. Асистенти су ти који дежурају на испитима већином, а ако се додели дежурство професору онда и професору. Професор није у обавези физички да буде присутан на испиту нити било коме да се јави, његова једина обавеза јесте да достави задатке, да исте прегледа, оцени, омогући студентима да изврше увид у испитне задатке, и након када све прође у року од 5 дана сачини записник о истом. Након тога све се то онда опет објављује на огласној табли и на сајту школе.

Дакле, присуство професора није обавезно, на самом испиту, већ су исти дужни да буду присутни једино када су одређени за дежурство, потом приликом одржавања предвиђених консултација и приликом спровођења наставе.

Надаље је утврђено да су испити дана 31.01.2014. године и 07.02.2014. године одржани о чему сведоче, у складу са прописима, потписани записници о одржавању испита. Не постоје докази, а на шта се тужени позива да је тужила на било који начин неоправдано, самовољно одлагала наставу, испите и консултације или није поштовала распоред наставних активности који је управо и кључан и релевантан за оцену извршавања радних обавеза наставника па и саме тужиле. Такође не постоје докази да је тужила на било који начин одбила помоћ при одржавању испита и консултација, нити то произилази из утврђеног чињеничног стања и исказа свих саслушаних сведока.

Тужила је у звању професора код тужене, и истој се радно време утврђује одлуком директора и распоредом наставних активности, а који распоред тужила је у потпуности испоштовала.

У поступку је утврђено и да је евиденција присутности на раду у првој половини 2014. године вођена начин да су портири или уколико њих није било водили евиденцију на тај начин што су поред имена професора и асистената уписивали време доласка и одласка са рада, па се анализом достављене евиденције може уочити да је у појединим колонама нпр. уведено време доласка а није означено време одласка са рада запосленог, као и да се наставно особље нису налазили у просторијама тужене сваки радни дан.

Из свега наведеног проистиче да је тужила у целости поступала према плану наставних активности код тужене и уобичајеног начина рада наставног особља, те да се

у њеним поступцима нису стекла обележја ни означених повреда радне обавезе и непоштовања радне дисциплине, у прилог чега говори и наведена евиденција тужене.

Одлуку о трошковима поступка суд је донео сходно чл. 150, 153,154 ЗПП-а је обавезао туженог да тужиљи надокнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 159.000,00 динара, и то за састав тужбе износ од 16.500,00 динара, за састав 1 поднеска од 14.04.2015. године износ од 16.500,00 динара, за приступ на 7 одржаних рочишта (13.02.2015. 25.05.2015. 05.10.2015. 23.12.2015. 23.03.2016. 03.06.2016. и 26.08.2016. године) износ од по 18.000,00 динара, за које трошкове је нашао да су нужни и оправдани, обрачунати у складу са Законом о судским таксама и Адвокатском тарифом.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове одлуке дозвољена је жалба, у року од 15 дана од дана достављања, Апелационом суду у Новом Саду, а путем овог суда.

Татјана Кушлић Родић ср.